

Південий буг

Річка України

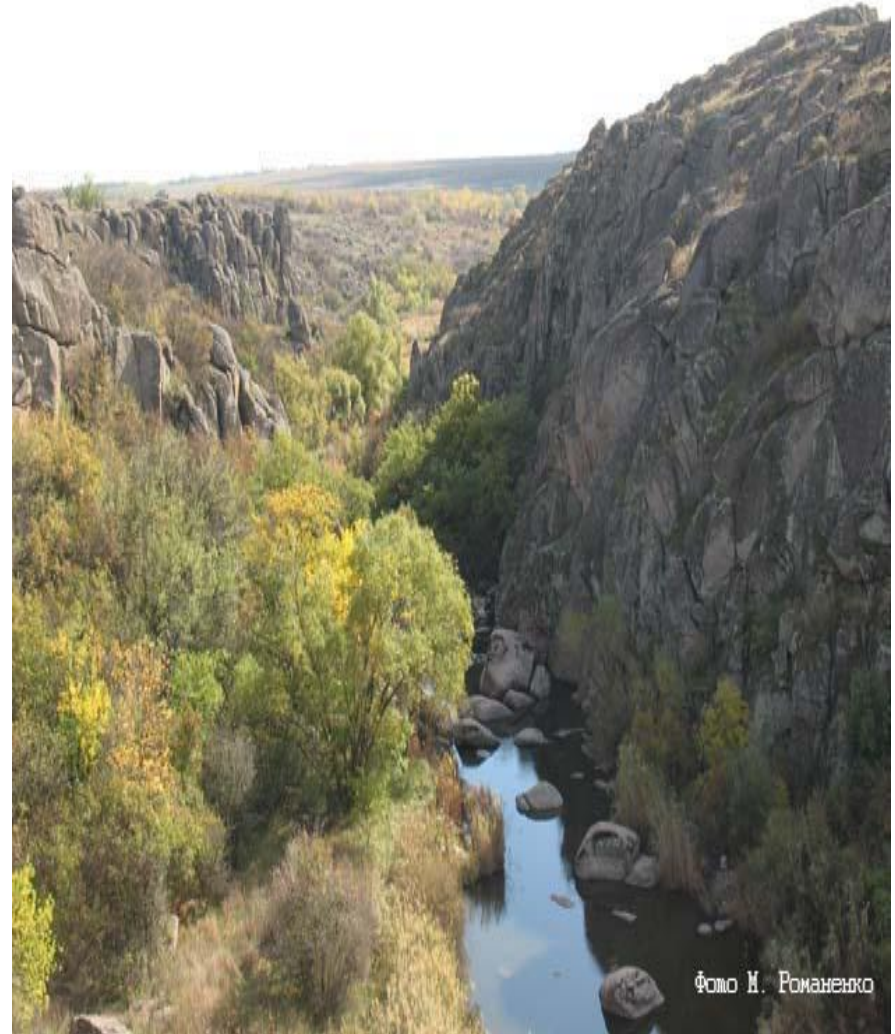
Третя за довжиною (після Дніпра та Дністра) річка України і найбільша, яка тече виключно територією України — довжина її 806 км.^[1] Протікає центральними і південними областями держави ([Хмельницька](#), [Вінницька](#), [Кіровоградська](#), [Одеська](#) та [Миколаївська](#) області) через фізико-географічні зони лісостепу і степу. Тут на поверхню виходить найдавніше в Україні геологічне утворення — [Український кристалічний щит](#), завдяки якому Південний Буг відомий своїми [порогами](#).

Виток Південного Буга розташований у Поділлі, на схід від Волочиська і 90 км на захід від Хмельницького з болот на Подільській височині, звідти тече на схід через Вінницю, поблизу якої змінює напрям на південно-східний і впадає у Бузький лиман, а потім утворює з Дніпром Дніпро-Бузький лиман. Далі тече поблизу розкопок давнього міста [Ольвія](#) і впадає у Чорне море. У верхів'ях тече заболоченою місцевістю у низьких берегах; у середній течії – у глибокій долині; маються пороги. Далі річка виходить на Причорноморську низовину.

У районі Мігії долина Південного Буга – одне з найбільш мальовничих міст не лише у долині ріки, але на всій рівнинній території країни. Скелі з давніх гранітів з численними порогами і островами приваблюють сюди любителів байдарочного і плотового сплаву. Деякі гранитні виходи мають власні імена і охоронний статус, як геологічні пам'ятки природи. Серед них Висока скеля, що витягнулася на сотню метрів поперек долини річки, утворюючи один з найвідоміших порогів, що через свою форму отримав назву Інтеграл, і скеля Турецький стіл, яка більше двох століть зберігає пам'ять про те, що ця ділянка долини була прикордонною з мусульманським світом.

Фот. М. Романенко